

máli bót, aðrenn langt liður. Av »Færøsk Kirketidende« og ymsum öðrum, sigja vit hug, hjartalag og fyriröku hjá monnum í at rökja embætti síni og verka fyri sálabót okkara sum prestar. Tá ið vit nú skilja hvussi væl teir unna okkum, eiga vit eisini at ansa eftir, at teir ikki fara skeivur av okkum. Tað liggur a savnundini ella kirkjufólkinum at lata prestin vita, hvat ið nýtur og hvar ið nýtur.

J.

Skúlin í Kollafirði.

3 ár herfyri gavst av ríkiskassanum 4000 kr. til einu hús áv gróti, sum skuldu vera til skúlastovu og sethús hjá skúlalærarinn. Kommunistyrilsíð læt tá arbeiðið begynna í Janúar 1888 og tók til byggingameistara ein skilagóðan og vandan grótmann og træsmíð, Kristjan á Stykkinum, sum hevði sær til hjálps 3 smíðir úr Kollafirði. Til at fáa gróti framman nevt bygðararbeiði, 60 tímar av hvørjum manni. Verkið gekk væl frá hondini inntil í Apríl mánaði, tá ið alt tað frammförða gróti var upplagað. Árið eftir varð nevt meiri bygðararbeiði, so nógv, sum nýttist til grótið. Tá, ið aftur varð farið at laga, kom hin fyrr nevndi meistarin ikki upp í part. Tann yngsti av lærusveininum var einsamallur settur til at standa fyri byggingini. Soleingi grótararbeiðið var fyri, gekk alt væl í lag; men tá ið træsmíðingin kom fyri, tók hann sær ein hjálpara, ein viðgitnan meistara úr Norðoyjum. Teir finga tá húsini undir tak og liðug í allar mátar í fjör. Nú í heyst, tá ið regnvegrið kom, fór at leka so hervuliga, at börnini máttu flytta sessinar hegar og har í skúlastovi til at sleppa undan leka. Teir rennandi lekanir vóru 18 og teir dryppande vóru óteljandi. Eitt farmaskip kom í heyst til Sjóarhandilin við steintoyi (fötum, halðakeröldum, borðiskum og skálum) og öðrum. Tað sigst, at öll hesu ílátini vóru havd til at seta undir leka, og tó máttu stampar og trog takast til hjálps. Nú eftir Allahalguna royndi meistarin at lætta tróðini, sum liggja uttan á tekini, men ikki batnaði lekanir av tí. — Líka so kynstrigt sum nævurin er lögd uppá takið, er ein av kamarsovninum settur upp. Tá ið skúlalærarin læt leggja í, kom allur roykurin inn í kamarið og hann mátti væl fara tann veginn, tí einki hol var á kaminini.

Hvør ið skal lata teir peningar, sum fara til at bóta skúlan, kann eg ikki á at skynna; tó vildi eg framføra hesar reglur til at biðja ein og hvønn vara seg fyri at seta lærusveinin yvir meistarin — sig so segði

gamla Guðrin.

Minnist til at skriva greinuliga uttan á brøv. Aðru hvørja løtu koma villandist til Havnar brøv, sum eingin eigari finnist til. Ofta er tilnavnið rangt — Hansen í staðin fyri Petersen ella Petersen í staðin fyri Hansen — oftast bilar tað, at nógv hava sama navn — hvussi nógv eita ikki A. Jacobsen ella B. Joensen. Tað er ikki so lætt at beina slík brøv rættan veg. Öll flókja verður fyrirbyrgd, um tað er skrivað uttan á brævið hvørjum húsi fólkið býr í ella hjá hvørjum tað býr.

Hettar bayerska ölið, vælsignað! — tað er so styrkjandi! — tað er so styrkjandi! — So ljóðar. — Smakkar tað nakað — (er tað ikki beiskt — hm.!) — so kostar tað eisini nakað. Skalt tú keypa so mikið av hesum vælsignaða ölinum, at tú fært so nógv fœði, sum er í einum heilum rugbreyði, tá mást tú harfyri geva 70—100 krónur.

Brúðleypsskjóting er gamalur siður. — Alt gamalt er tó ikki gott. — Skrellingarnir í Grönlandi og teir heidnu blámenn inni í Afrika skjóta eisini og gera óljóð, tá ið tvey »koma saman«.

Nú fyri kortum var »skotið fyri brúður« inni á Strondum. Ein 19 ára gamalur drongur, Joen Wang, hevði fyllt so nógv krút í byrsuna, at hon skraednaði, tó at hon var nærum nýggj. Tummilin smyldraðist og hondin meinslaðist, so at hon ikki verður fullgóð aftur.

Sama dag var brúðarparið í einum öðrum staði so nær fyri skoti, at tey vóru dúliga dálkaði. Tá, ið brúðurin hevði tváð burtur av eygunum, vísti seg tveir reyður blettir á anlitinum.

At taka torv hevur av mangum Føringi ikki verið hildið fyri tjóaverk.

Ein maður varð av skrivarinum spurdur um hann vildi ganga við at hann hevði stolið. — Nei, tað skuldi hann sjálvur trúgva sær: ærligur hevði hann verið alla sína tíð. — Tá, ið skrivarin læt hann vita, at tað var borið prógv, fyri at hann hevði verið í annan manns torvluti, helt hann fyri: »Ja, tað skuldi eingin siga seg so góðan, tá ið hann kom framman við annars krógv við tómun leypl, at hann tá ikki tveitti eina hvørja torvina í leypin hjá sær«.

Hvussi langur var halin á Tobiasa hundi? Eina ferð á sinni doyði presturin í einum stórum feitum prestagjaldi. Tá kom til bispin ein prestur fyri og annar eftir at søkja um hettar breyð. Bispur vildi vita, hvat teir dugdu og spurdi teir um eitt og annað, sum nógvir av teimum dugdu so dánt at